

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginus

Campidonæ, 1673

Dubium 14. An Abbates habentes proprium territorium, possint approbare
ad Confessiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

Confessario ordinario omnia peccata ei aperiantur ipse verò auditis omnibus, det Absolutionem à solis non reservatis, pro reservatis verò remittat penitentem ad Prælatum. Quòd si Confessio fiat primùm ipsi Prælato sola reservata illi aperiantur qui ab illis absolvat, ac deinde pro non reservatis tam confitendis, quàm absolvendis remittat penitentem ad suum Confessarium ordinarium, cui reservato licet jam à Prælato absoluta simul cum non reservatis aperiat; Manent tamen Authores huius opinionis, debere penitentem habere contritionem generalem, & tunc inquirunt virtute huius, dum absolvitur per Prælatum à solis reservatis indirectè absolvitur simul à non reservatis, & similiter dum absolvitur per Confessarium ordinarium à non reservatis, absolvitur indirectè à reservatis, artento quod unum peccatum non possit absolvi sine alio, & gratia quæ per absolutionem infunditur, æqualiter excludat omnia, ita Suar. to. 4. de penit. d. 31. sect. 3. Durand. in 4. d. 16. quest. 5. Regin. lib. 5. nu. 150. Valch. q. 61. a. 3. dub. 9. Coninch. d. 8. de penit. dub. 9. Navarr. in sum. c. 26. num. 5. & seq. Tolet. lib. 3. c. 8. Et alij. Et hoc licitum est non tantum quando subest causa, (ut si Prælatus est ita impeditus, ut non possit audire omnia peccata penitentis) sed etiam quando nulla causa subest, ut vult Mancini in pract. 4. visit. infir. dub. 13. ubi post Bonac. d. 5. de penit. p. 5. §. 3. prop. 2. ait ita tenere Summam Coron. p. 4. de penit. n. 25. Caiet. v. confessio. cond. 10. Sà. v. absolutio. Zerol. de penit. cap. 13. quest. 13. Sayr. de penit. c. 16. Medin. de confess. quest. 12. Lopez. 1. p. cap. 27. Valent. to. 4. d. 7. q. 11. p. 1. Igitur supposità hâc doctrinâ sicut Prælato existente in Monasterio, potest penitens accedere ad Confessarium or-

dinarium, à quo absolvatur modo supra dicto, & expectare sequentem, vel aliam diem, in qua adeat Prælatum pro reservatis, ita potest expectare eam diem, ut prævitet Prælatum abfuturum ad hoc pro ipsidem reservatis redeat ad Confessarium ordinarium, seu Vicarium Monasterij, ad quem scit devolvere Prælati potestatem; & similiter, nihil sciat de futura Prælati absentia, test Vicarius seu Confessarius ordinarius illum differre pro reservatis, ad futuram absentiam, & interim à non reservatis absolvere ita Mancini citatus. Verùm, ut quod ego sentio fore non vellem absolvi, neq; absolvi modo. Neq; Navarr. Tolet. Graph. & alij quos Mancini citat pro hac opinione profitentur. Quin & absolute illicitum affirmat Bonac. *supra*. Sed quia Mancini suam opinionem deducit ex doctrina in initio tractatus de validitate Confessionis divisa, Authores à quibus adstruitur non probabilem, ideo & hæc similis probabilis salvo tamen meliori iudicio.

D V B. XIV.
An Abbates habentes proprium Territorium, et in eo jurisdictionem quasi Episcopalem possint approbare ad Confessarios audiendas?
 Ad cap. 5 §. 1. sect. 3.

S U M M A R I U M
 1 Abbates habentes territorium legabant Confessarios.
 2 Potestas approbandi Confessarios spectat ad Episcopum.
 Quando agitur de jurisdictione Episcopi intelligitur non solum sed etiam characterem Episcopalem spectare jurisdictionem ibid.

Ratio dubitandi est, quia Tridentin. non obstante, pars affirmat. va tenentur quia Trident. non respexit ad characterem Episcopalem, sed ad jurisdictionem, ad quam refertur potestas approbandi, quando autem agitur de jurisdictione, nomine Episcopi venit non tantum ille qui Episcopalem characterem habet, sed etiam ille qui jurisdictione Episcopali gaudet qua quia gaudent Abbatibus, de quibus movetur dubium, ideo etiam approbandi ad Confessiones auctoritas illis competit. ita Suar. tom. 4. d. 1. q. 1. Sanch. lib. 3. de matr. d. 29. Repp. d. in pra. lib. 1. num. 180. & passim

D U B. XV.

Graduatus in Theologia, vel sacris Canonibus, seu harum Facultatum Professor approbatur approbatione pro audiendis Confessionibus. Ad §. 1. cit.

Decretum Trid. de audiendis Confessionibus. De his non approbandi Confessorium. In Theol. vel Canonum est ex se approbandum. Contrarium verius 5. Explicatio decreti Tridentini. Quod non conciliatur. Confessorius regularis accipit ab Episcopo solam approbationem, sed a Papa per privilegia jurisdictionis. m. Sacularis vero utramque ab Episcopo. 7 & 9. Quod approbatio. De his confunditur cum jurisdictione. Licet qui dicuntur approbati per se ad Confessiones sunt illi soli qui legunt in seminariis formati.

Huius dubio occasionem dedit Tridentin. sess. 23. cap. 15. ubi sic loquitur:

Decernit Sancta Synodus, nullum (etiam Regularem) posse audire Confessiones (etiam Sacerdotum secularium) nec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale beneficium, aut ab Episcopo per examen (si illis videbitur esse necessarium) aut alias idoneus iudicetur, & approbationem, quae gratis detur, obtineat. In quibus verbis videntur designari tres modi, per quos aliquis potest acquirere potestatem audiendi Confessiones.

Nempe primo. Si habeat beneficium parochiale, aut secundo. si sit approbatus ab Episcopo, aut tertio si alias idoneus iudicetur. Alias autem idoneus nemo potiori jure debet ceteri, quam ille de quo loquitur titulus dubii, ita Lam. meth. p. 1. cap. 12. §. 25. Guttier. Henric. Cordub. & alii apud Mirand. in man. tom. 1. quest. 25. ar. 9. Et ita Pius V. declaravit in B. Et si Mendicantium.

Contrarium tamen tenent Mirand. loco citat. Et apud ipsum Suar. quos sequitur Quarant. in bullar. v. Confessor. ubi ita declarat a Sacr. Cardin. Congregat. testatur. Quia vero tota difficultas pendet ab intellectu Tridentini, & illius clausulae: Aut alias idoneus iudicetur.

Respond. non ostendi ibi tertium modum quo acquiratur potestas audiendi Confessiones, sed solum insinuari Episcopis non esse examinandos illos, quos volunt approbare, quando alias, seu aliunde jam constat de illorum idoneitate ad hoc munus; ut hic sit sensus Concilii, neminem posse audire Confessiones, nisi vel habeat beneficium parochiale, vel sit approbatus, & praevio quidem examine, si non constat de illius idoneitate, aut sine examine, quando alias constat, seu aliunde ut si publice legat, vel sit graduatus; ut Concilium illum forte liberet a subeundo examine (saltem ex decencia) sed non a se presentando; Quod vero attinet

REGIA
BIBLIOTHECA
ET
MUSEUM
VATICANUM
REGULAS
BIBLIOTHECAE
VATICANAE
STOLICAE